

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

เข้าพรรษาให้มีคำสัตย์คำจริง

สรุปทองคำและดอลลาร์วันที่ ๑๒ กรกฎาคม เมื่อวานนี้ ทองคำได้ ๑๕ กิโล ๕๐ บาท ๖๒ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๒๓,๑๐๗ ดอลลาร์ สำหรับดอลลาร์มอบไว้ที่กรุงเทพฯ ทั้งหมด สำหรับทองคำนั้นจ่ออยู่แล้ว ดอลลาร์มีสองภาค บัญชีอุดร บัญชีกรุงเทพ ถ้าอยู่ทางนี้ก็เข้าทางนี้ๆ อยู่กรุงเทพฯก็เข้าทางโน้น คราวนี้มอบให้กรุงเทพฯทั้งหมดเลย ก็คงจะได้มากอยู่ ดอลลาร์คราวนี้ดูจะได้มากอยู่ ทองคำที่มอบเข้าคลังหลวงเรียบร้อยแล้วเวลานี้ ๖,๗๐๐ กิโล ทองคำที่ได้รับเพิ่มหลังมอบวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ได้ ๑๖๒ กิโล ๓๑ บาท ๗ สตางค์แล้วนะ ที่จำนวนมากนี้ก็ออกจากกระทรวงการคลัง วันนั้น ๑๐๐ กับ ๑ กิโล ที่ไปเทศน์กรมประชาสัมพันธ์ ได้ทองคำเป็นแท่งๆ มาเลย ๑๐๑ กิโล ดูเหมือนมีเศษอยู่บ้างเล็กน้อย เพราะฉะนั้นรวมกันเข้าทั้งหมดหลังจากมอบแล้วจึงได้ถึง ๑๖๒ กิโล แล้ว

รวมทองคำทั้งหมดได้ ๖,๘๖๒ กิโลแล้ว ดอลลาร์ที่มอบเข้าคลังหลวงแล้ว ๘ ล้านดอลลาร์ ดอลลาร์ที่ได้ใหม่เพิ่มอีกได้ ๖๑,๕๓๖ ดอลลาร์ รวมดอลลาร์ทั้งหมดทั้งที่มอบแล้วและยังไม่ได้มอบเป็นดอลลาร์ ๘,๐๖๑,๕๓๑ ดอลลาร์ กรุณาจำไว้ทั่วหน้ากันนะ นี่ที่เราจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เร่ง ตั้งแต่นี้ไปมีแต่จะเร่ง อย่าพากันอ่อนนะ ที่อ่านทั้งหมดเข้าใจกันหมดแล้วนะ เราได้มากแล้วเวลานี้ ดอลลาร์ก็ได้ถึง ๘ ล้านแล้ว ยังเศษไปอีกตั้งเท่าไร ที่ได้เพิ่มใหม่ได้ไปอีกตั้ง ๖๑,๕๓๖ ดอลลาร์

วันพรุ่งนี้ต่อไปตอนเช้า เตียวจะเข้าใจกันผิดไป ที่ปฏิบัติมาทุกปีเป็นประจำ วันพรุ่งนี้เช้าเป็นวันแรมค้ำหนึ่ง วันเข้าพรรษา การปฏิบัติธุดงค์ขวัตรข้อไหนจะปฏิบัติตอนไหน เช่นสมมุติตอนเช้ารับบิณฑบาตตามธุดงค์นะ ไม่ได้รับของตามมา รับบิณฑบาตนอกเขตวัดไปทางโน้นเท่านั้น ให้พากันจำเอาไว้ ปฏิบัติอย่างนี้มาทุกปี ตอนเช้าวันพรุ่งนี้เป็นวันแรมค้ำหนึ่ง เป็นวันเข้าพรรษาแล้ว ธุดงค์ข้อนี้ออกบิณฑบาตในตอนเช้า ก็ต้องปฏิบัติตามตั้งแต่เช้าเลย ข้อไหนตอนไหนจะควรปฏิบัติตามเวลา ก็ปฏิบัติตามอย่างนี้ ให้พากันเข้าใจนะ

คือวันแรมค้ำหนึ่งตอนเช้าพรุ่งนี้นั้น พระท่านจะรับบิณฑบาตนอกเขตวัดเท่านั้น เขตวัดนี้ก็รับตั้งแต่ที่ไหน ที่รับบิณฑบาตก็เอาตรงนี้เลย ที่ปฏิบัติมาตามเดิม เขตวัดเดิมนี่ไม่ใช่เขตวัดนอก เอาเขตวัดเดิมนี่เลย นี่ปฏิบัติมา แต่เตียวนี้มันฟังมาทีหลังยังไม่ได้กำหนด กรุณาทราบตามนี้ทุกคนนะ

อย่าเหลวไหลนะ พี่น้องทั้งหลายอย่าเหลวไหล เราเป็นผู้นำนี้ดูทุกแง่ทุกมุม ไม่ใช่ดูธรรมดา นะ ดูภายนอกด้านวัตถุก็นำอย่างนี้แหละ ที่ดูหนักจริงๆ ก็ดูทางภายในทางด้านจิตใจ ทางด้านธรรมะ รู้สึกว่าไขว่คว้ามากนะ ขาดที่พึ่งภายในใจมาก คือจิตใจไม่มีหลักยึดให้เป็นที่อบอุ่นภายในใจด้วยที่สำคัญที่สุด คือคำสัตย์คำจริง ตั้งไว้ที่ตรงไหนเพื่อบุญเพื่อกุศล ให้พากันตั้งให้ดีนะอย่าเหลวไหล ความเหลวไหลเป็นเรื่องของกิเลสทั้งนั้นที่จะแบ่งหรือมาถูกรเรา ต้องเป็นความเข้มข้นเข้มแข็งมีคำสัตย์คำจริง ยากง่ายอย่าเอาเข้ามาเป็นอุปสรรคนะ เราจะสร้างความดี กิเลสจะต้องเข้ามาแทรกทันทีๆ ใจความยุ่งนั้นยากนี้เพื่อจะมาสรางอุปสรรคกีดขวางทางดำเนินเพื่อความดีของเรา ให้พากันตัดออกให้หมดนะ ถ้าทำเหลวไหลไม่ได้จริงๆ แลละ

เล่นกับกิเลสนี้เราเคยเล่นมาแล้ว พระพุทธเจ้าสลบ ๓ หน เล่นมาแล้ว เราไม่เคยสลบก็บอกไม่สลบ แต่ว่าแทบตายมาเหมือนกัน ดังที่เคยเล่าให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยนะ ได้ฟัดได้เหวี่ยงกันมาแล้ว ถึงได้นำเหตุการณ์ต่างๆ ที่ผ่านสนามหรือเวทีมาแล้วมาเล่าให้พี่น้องทั้งหลายฟัง สรุปความลงแล้วกิเลสไม่ใช่ของเล่นนะ ละเอียดลอสุดขีด เป็นคู่แข่งของธรรมมาตลอด อ่อนเมื่อไรใส่ตุ้มเลย กิเลสไม่รอนะ เราอ่อนเมื่อไรมันใส่ตุ้มเลยๆ จึงให้พากันมีความสัตย์ความจริง เช่น ในเวลาเข้าพรรษา ๓ เดือนนี้ ให้ตั้งกฎไว้สำหรับตัวเองทุกคน เพื่อมีความดีเป็นสาระติดกับหัวใจเราไป อันนี้ละจะติดนะ บุญกุศลนี้ติด นอกนั้นอะไรไม่มีติด ในโลกนี้ไม่มี ถ้าเป็นบาปก็พันลงในนรก ถ้าเป็นบุญก็พันขึ้นตลอดจนกระทั่งถึงนิพพาน เพราะบุญทั้งนั้นนะไม่ใช่เพราะอะไร ให้พากันจำให้ดี ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติตนเอง

เราเป็นผู้รับผิดชอบเรา คนทั้งแผ่นดินไม่มีใครรับผิดชอบให้แน่ เราทุกคนๆ ต้องเป็นผู้รับผิดชอบเราแต่ละคนๆ ดีก็เราตัวเอง ชั่วเราตัวเอง เพราะฉะนั้นเราจึงต้องเข้มงวดกวดขันเพื่อความดีมาสู่ตัวของเรา ปิดความชั่วออกไป อย่างนั้นจึงเรียกว่าผู้รับผิดชอบตัวเอง จะมาทำเหลวๆ ไหลๆ ไม่ได้นะ นี้ได้พยายามสอนโลกมาได้ ๕ ปีกว่านี้แล้ว ได้ดูละเอียดลอสทุกอย่าง ทางด้านจิตใจนี้รู้สึกเหลวไหลชาวพุทธเรา เหลวไหลมากที่สุดทีเดียว ไขว่คว้า หาที่ยึดไม่ค่อยได้ มองไปที่ไหน ๆ มันมีแต่เรื่องกิเลสจุกจุก จุกจุกขาดๆ มานี้เป็นยังงี้จุกจุกขาดใหม่ พวกนี้พวกกิเลสมันจุกจุกขาดๆ จุกจุกวันทั้งนั้นพวกเรา พวกจุกจุกวันไม่ทันกิเลสมันจุกเอาๆ ฟาดกิเลสให้มันจุกขาดสักทีซินะ จุกจุกขาดเป็นยังงี้ ผลดีหรือชั่วยังงี้ จุกจุกเราขาดนี้ผลมันก็เห็นด้วยกัน ร้อนเป็นฟืนเป็นไฟทั่วโลกดินแดน ท่านทั้งหลายเข้าใจว่าออกมาจากอะไร ถ้าไม่ออกมาจากกิเลสอย่างเดียวนั้น

ธรรมะไม่มี ที่จะทำโลกให้ร้อนไม่มี มีแต่เรื่องกิเลสอย่างเดียว เพราะฉะนั้นให้พากันตั้งคำสัตย์คำจริงเอาไว้ละ ต้องเข้มแข็ง เวลาจะต่อสู้กับกิเลสภายในใจของตัวเองต้องมีความเข้มแข็ง เอาธรรมเข้าไปๆ แล้วต่อไปนานเข้าๆ มันจะค่อยราบรื่นไป ๆ ความดีจะก้าวเดินได้สะดวก ความชั่วจะค่อยอ่อนตัวลงๆ ทีนี้ความดีฟุ้งๆ นี่ละการฝึกเพื่อความดีมีกำลังทางความดี ก้าวเดินราบรื่นเพื่อความดีตลอดไป ความชั่วจะค่อยอ่อนลงๆ ถ้าเราเหลวไหลๆ ไปตามกิเลส วันไหนคืนไหนแล้วก็มีแต่กิเลส เราไปนี่เป็นชวากเป็นหนามเป็นพินเป็นไฟ ตั้งแต่หัวใจ ลมหายใจขาดปี่นี้จนกระทั่งถึงลงนรก มีแต่พินแต่ไฟเผาไหม้ไปตลอดๆ แต่ลมหายใจขนาด

ลงนรกก็ไปแดนใหญ่แล้วที่นี้ แดนสมบุรณ์เต็มที่แล้ว ไปรวมอยู่ที่นรก นรกนั้นเรามีกรรมมากน้อยเพียงไร สัตว์แต่ละรายๆ นี่มีกรรมเป็นประจำ ไม่มีที่แบ่งสู้แบ่งรับให้กันได้ นะ ใครจะมาแบ่งสันปันส่วนเอาไปเพื่อแบ่งเบากันไม่มี ความชั่วก็รับเต็มเหนี่ยว ความดีก็รับเต็มเหนี่ยวเหมือนกัน เพราะฉะนั้นเราจึงคิดให้ตี ตัดสินกันเวลาลมหายใจขาด หหมดทางที่จะทำดีทำชั่ว พอลมหายใจขาดแล้ว เราจะทำชั่วได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยตามความต้องการของคนชั่วๆ ทำได้เต็มเหนี่ยว ลงนรกจมเลย ผู้ที่ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติตัวเพื่อความเป็นคนดี เต็ดลงเต็มเม็ดเต็มหน่วยแล้ว มรรคผลนิพพานเต็มหัวใจ ไม่ต้องเกี่ยวข้องกับใคร เราคนเดียวพอแล้วกับคุณงามความดีเต็มหัวใจเรา ก้าวฝั่งเลยเทียว จำให้ตีนะคำนี้

นี่ละที่เราจะพึงเป็นพึงตายจริงๆ คือบุญคือกุศลทั้งนั้น นี่ต่างคนต่างก็ตีตีก็ตีกันด้วยกัน ก็ถือว่าธาตุขันธ์เป็นสิ่งสำคัญ มีการอยู่การกินการหลับการนอนการขบการขำเยี้ยวธาตุขันธ์ด้วยวัตถุสิ่งของเหล่านี้ มีความจำเป็นด้วยกัน แต่กิเลสมันเข้าไปแทรกเราไม่มองเห็นเท่านั้นเอง ออกจากนี้แล้วความโลภมันแทรกเข้านะ มีแต่อยากได้ออยากมีอยากดีอยากเด่น อยากแซงหน้าแซงหลัง อยากให้เขาว่าตัวดีบตัวดี ดีน นี่ละตัวเกาะอยู่ตรงนี้นะ คือกิเลสแทรกเข้าไปตรงนั้น ทุกข์เข้าไปตรงนั้น ต้องให้มีธรรมแทรกเข้าเสมอ ๆ การอยู่การกินพอเป็นพอไปรู้ทุกคน ความพอดีรู้ทุกคน นอนพอดีก็รู้ นอนน้อยก็รู้ นอนมากก็รู้ กินน้อยก็รู้ กินมากก็รู้ นี่อยู่กับเราทุกคน เพราะฉะนั้นจึงให้รู้ความพอดี

ทางด้านวัตถุสิ่งของเงินทองทุกสิ่งทุกอย่างนี้เพื่อเกี่ยวกับโลกสงสาร ตั้งแต่ธาตุขันธ์เราออกไป มีมากน้อยเพียงไรพอเป็นไปแล้วยัง ถ้าพอเป็นไปแล้วก็เผื่อๆ เอาไว้พอสมควรก็พอ นี่ทางธาตุทางขันธ์อาศัยกันอย่างนี้ ทีนี้หมุนเข้ามาสู่ใจ ใจของเราเป็นยังไง มีบุญมีกุศลไหม พุดให้มันง่ายๆ ตั้งแต่เกิดมานี้เคยให้ทานกับเขาบ้างไหม ถ้ามัวตัวเองจะอย่าไปถามคนอื่น ทานนี้เป็นสะพานอันใหญ่หลวงลากเข็นขนสัตว์ขึ้นสู่มรรคผลนิพพานจำนวน

ได้เต็มภูมิในความถูกต้องทั้งหลาย ไม่ได้เรื่อง...สอน เขาเหมือนเรา เราเหมือนเขา อะไรที่
 เจ้าของว่าดี ก็ว่าอันนั้นถูกต้อง อันนี้ถูกต้อง ก็สอนกันไปตามกิเลสบงการ แต่พระพุทธเจ้า
 นี้ไม่ใช่อย่างนั้น ถูกผิดจะเอาธรรมเข้าจับปั๊บ ๆ ผิดบอกว่าเป็นผิด ถูกบอกว่าเป็นถูกอย่างนี้เรื่อยมา
 สอนได้โดยถูกต้องไม่ผิดพลาดเลยคือพุทธศาสนาของเรา

เวลานี้เราก็ได้เกิดมาพบพุทธศาสนาเลิศเลอ เฉพาะพระพุทธเจ้าของเรา ๒๕๐๐ กว่า
 ปี ตื่นหรือยังพวกเรา เหนอ ลูกศิษย์หลงตาบัวเต็มศาลาหรือมีแต่หลับครอก ๆ แครก ๆ มัน
 เต็มวัดเต็มวาอยู่มีแต่พวกหลับครอก ๆ แครก ๆ ไม่ตื่นบ้างหรือ ถ้าตื่นให้ตื่นนะ ธรรมของ
 พระพุทธเจ้าร้อยชนสัตว์โลกให้ถึงสวรรค์ นิพพาน มากต่อมากนะ เราอยู่ในจุดไหนอยู่ในข่าย
 แห่งกาลที่ธรรมของท่านจะหลุดลากได้บ้างไหม ถ้าอยู่ในข่ายนี้แล้วให้ตื่นเนื้อตื่นตัวนะ อย่า
 เห็นพระพุทธเจ้าเป็นของเล่น เห็นกิเลสเป็นของดิบของดีเป็นทองคำทั้งแท่ง นี่แหละคือ
 กองมูตรกองคูมมันจะโปะหัวเรา เอาแต่ไฟเสริมเข้าไป ๆ เผาทั้งเป็นเผาทั้งตายคือกิเลสนี้
 แหละ ตัวที่เรายกยอว่ามันดี ๆ อยู่ทุกวันนี้ มันยอมมันว่าดีมาเท่าไรแล้ว เราหลงมันเท่าไร
 แล้ว ธรรมพระพุทธเจ้าประกาศสอนโลกมานี้มานานเท่าไร ไม่เห็นเป็นของมีราคาบ้าง
 เลย แสดงว่าเรานี้หมดราคาแล้วนะ ถ้าธรรมพระพุทธเจ้าสอนเพื่อโลกรับไม่ได้แล้วหมดละ
 ราคาของเรา ไม่มีอะไรเหลือ ให้รับเร่งชวนขายตั้งแต่บัดนี้

ต่างคนให้คำสัตย์คำจริง ระยะเวลานี้เป็นวันเข้าพรรษาตั้งแต่วันพรุ่งนี้ไป ให้ตั้งคำสัตย์
 คำจริง เช่น อย่างเราจะทำบุญตักบาตรทุกวัน ๆ ตั้งสัจจะเอาไว้ ไม่ได้มาก เอ้า ได้ใส่บาตร
 องค์หนึ่งก็เอา วันนี้ไม่ได้ใส่บาตรทำบุญทางอื่นก็ขอให้ได้ ให้ปักใจเอาไว้เป็นคำสัตย์คำจริง
 มัดตัวเองไว้เป็นทานบารมีขึ้นมาที่นี่ นั่น ความซื่อสัตย์ไม่เรียกว่า บารมี ความตระหนี่ดี
 เหนียวไม่เรียกว่าบารมี ถ้าให้เรียกเป็นภาษาสด ๆ ร้อน ๆ ก็เรียกว่า ปรมัตถ์ มัดคอกคน
 เข้าใจไหม ไม่ให้ไปทางดิบทางดี มันมัดคอกลากลง ๆ เข้าใจไหม นี่ความตระหนี่ดีเหนียว
 ความเห็นแก่ตัว อะไรก็กลัวจะหมดจะสิ้นเวลาจะทำบุญให้ทาน คือกิเลสมันหวงมันไม่ยอม
 ออก คือถ้าเราเอาไปทำบุญให้ทานนี้น้อย นั่นเรียกว่าข้ามอำนาจของมันไปแล้ว บุญ
 กุศลนี้แหละจะพาเราพ้นจากทุกข์ ทีนี้กิเลสมันลากเราอยู่ในกองทุกข์ ความตระหนี่ดี
 เหนียวจึงเป็นคู่กันได้ดีกับกิเลสตัวดีเหนียวจะลากสัตว์ลงนรก

เวลาเราจะทำบุญให้ทานมาน้อยมันไม่ได้ว่านะ มีมากเท่าไรไม่ว่า ตัวหวงนี้มันเป็น
 ราคาเต็มหมดเลย เท่านี้มันก็ไม่ยอมให้ นี่ตัวตระหนี่มันทำลายเรามากเท่าไร ความ
 เสียสละนี้จำไปหมดเลย พระพุทธเจ้าทุกพระองค์ตรัสรู้ด้วยอำนาจแห่งทานบารมี ทาน
 บารมีนี้มีประจำทุกองค์ นี่ละเลิศเลอไหม ทุกพระองค์ไม่มีเว้นเรื่องทานบารมี ขึ้นต้นเลย นี่

ละพาท่านเป็นพระพุทธเจ้าได้มาสั่งสอนสัตว์โลก และสัตว์โลกปฏิบัติตามที่ท่านสอนก็หลุดพ้นจากทุกข์ไปโดยลำดับเพราะการให้ทาน เพราะฉะนั้นจึงอย่าพากันตระหนี่ถี่เหนียวนะ ความตระหนี่ถี่เหนียวเห็นผลทั้งปัจจุบันและอนาคต ปัจจุบันนี้เข้ากับใครไม่ได้คนตระหนี่ถี่เหนียว คอยแต่จะกีดตักตอดเขา คอยหาเล่ห์หาเหลี่ยม ร้อยสันพันคมที่จะเอาด้วยเล่ห์นั้นเหลี่ยมนี้ นี่พวกความตระหนี่มันมีแง่คดโกงริตไถหลายแบบหลายฉบับจากความตระหนี่ ความเห็นแก่ตัว

ไปเข้าที่ไหนเข้าไม่ได้นะ คนมีความตระหนี่นี้เป็นคนคับแคบตีบตัน กว้างแสนกว้างก็ตามทุ่งนานะ แต่ตัวหัวใจมันตีบตันอันตู้ก้าวขาไม่ออกคือ ความตระหนี่ถี่เหนียวเป็นพินเป็นไฟมัดหัวใจมันอยู่นั้น นี่ละคนตระหนี่ ไปไหนตีบตันอันตู้ตั้งแต่มีชีวิตอยู่ เจ้าของคิดว่าจะเป็ประโยชน์แก่เจ้าของอะไรบ้างจากการให้ทานมันไม่มี มีแต่ความตระหนี่เป็นไฟเผาตลอด นั่นเห็นไหมความตระหนี่ ครั้นก้าวไปหาเพื่อนหาฝูงไม่ว่าเด็กไม่ว่าผู้ใหญ่ใครไม่อยากจะคบค้าสมาคม จิตใจคับแคบตีบตันเป็นอย่างนั้นให้จำให้ดี

ที่นี้พลิกตรงกันข้าม ผู้มีความเสียสละมีความเมตตาแก่เพื่อนมนุษย์ด้วยกันตลอดถึงสัตว์ทั้งหลาย เรียกว่าเป็นผู้มีจิตใจอันกว้างขวาง ไปทางไหนเบิกเลย ทางเบิกกว้างออก ๆ ไปเลย อยู่ในโลกก็กว้างขวาง ไปโลกหน้ายิ่งแจ่มแจ่มกว้างขวางไปหมดด้วยอำนาจแห่งทานความเสียสละ เอ้า ยืนของนี้ให้ใคร แม้แต่เด็กเขาก็ยิ้มแย้มทันที เห็นไหมการให้ทานคุณค่าของการให้ทาน เพียงยื่นอาหารให้หมาหมาয়งกระดิกหางดิก ๆ ๆ เห็นไหม หมา มันก็รับรู้จันทานว่าเป็นของดี ไ้เรายังเห็นความตระหนี่ว่าเป็นของดีสู้แล้วเรารู้หมาไม่ได้ นะ เข้าใจไหม ถ้าใครอยากไปแข่งหมา ออกไปนี่ตั้งแต่นี้ต่อไปให้พากันตระหนี่ถี่เหนียวได้มาเจ้าของก็อย่าสะแตกเข้าใจไหม คือมันจะหมดจะสิ้นจะเปลืองไปไม่ต้องกินแหละ เอาไว้นี้แหละตายแล้วครอก ๆ อยู่นู่น ทั้งดินทั้งรอนอยู่ในนรก เป็นยังไงความตระหนี่ตัดสันดานคน

เรารู้แล้วยังเวลานี้ ความตระหนี่มีโทษขนาดไหน ความเสียสละนั้นมีเท่าไร นี่ละที่นี้หมุนเข้ามาสู่ใจ ข้างนอกเราก็อุตสาหะพยายามชวนชวามาเต็มกำลังความสามารถพอเป็นพอไป ข้างนอกไม่บกพร่อง ข้างในเป็นยังไงหนูนข้างในเข้า เพราะจิตใจนี้อาหารต่างกันนะ ภายนอกวัดตุเงินทอง ข้าวของอาหารการบริโภค เป็นอาหารของร่างกาย เป็นที่อยู่อาศัยของร่างกาย ส่วนบุญส่วนกุศลนี้เป็นที่อยู่อาศัยฝากเป็นฝากตายของจิตใจ เพราะฉะนั้นเราจึงต้องสั่งสมเข้ามา ทางด้านจิตใจของเราก็ให้หนุนขึ้น ๆ เมื่อพอแล้วพร้อมที่นี้ นะ เอ้าไปเมื่อไรไปได้เลย คนมีบุญมากนี้ไม่ได้กลัวตายนะ มันหากสง่างามอยู่ในนั้นไม่ได้กลัวตาย

ทั้ง ๆ ที่แต่ก่อนกลัวตาย ระลึกถึงความตายนี้ห่อเหี่ยวไม่ยากนัก ต้องคิดเรื่องอื่นมากลบมันให้หายนี้ไปเสีย นี่แต่ก่อน

เวลาเราสร้างบุญสร้างกุศลมาก ๆ ความตายเลยค่อยมาเป็นคู่มิตรติดพันเข้าแล้ว ทีนี้ระลึกถึงความตายยิ่งตื่นตัว ๆ ความตายกับเราเลยเป็นมิตรเป็นสหาย ฝากเป็นฝากตายต่อกัน ระลึกถึงความตายเมื่อไรสติมาทันที ๆ สุดท้ายตายก็ไม่กลัวเป็นก็ไม่กลัว ไม่มีคำว่ากลัว พอแล้วกลัวหาอะไร นั่น พระพุทธเจ้า พระอรหันต์ท่านเป็นอย่างนั้น แต่ก่อนท่านก็เป็นนักกลัวเหมือนกัน พอสร้างเกราะกำบังไว้เต็มเหนี่ยวแล้ว อยู่ไหนอยู่ได้หมด นี่ละหัวใจเต็มด้วยบุญเต็มด้วยการให้ทาน การเสียสละเป็นอย่างนี้นะ ไม่มีใครเกินพระพุทธเจ้าเรื่องความฉลาดแหลมคม และพระองค์ทรงดำเนินมาแล้วจึงได้มาสอนพวกเราว่า นี่เป็นมฆมังคล ให้ยึดไว้ให้ดี ให้พากันไปปฏิบัติ

แล้วนี่เป็นกาลเข้าพรรษา ให้ตั้งความสัตย์ความจริงไว้กับตัวเอง เช่นอย่างการทำบุญให้ทาน วันหนึ่งจะทำแบบไหนก็ได้ขอให้ได้ทาน เรามีพอเป็นพอไปอยู่ อย่าตระหนี่ถี่เหนียว นอกจากไม่มีใครรู้กันเอง มันจำเป็นอยากทานอยู่ มันก็จำเป็น ไม่มีอะไรจะให้ทาน พูดอย่างนี้ก็ย้อนเข้ามาหาตัวเองจนได้ เพราะมันเต็มหัวอกเป็นอย่างนั้น เราไม่ได้มาโกหกพี่น้องทั้งหลาย ถ้าหากว่าหลวงตามีเงินมีทองมากหลวงตาจะไม่ไปกวนพี่น้องทั้งหลาย กองทองคำเท่าภูเขาลูกนี้ ๆ สั่งรถแทรกเตอร์มาไถเลย มันดำที่ตรงไหนไถลงไปเกลี่ยลงไปเต็มเสมอกันหมด จะไม่กวนพี่น้องทั้งหลายให้ลำบากลำบาก ให้พี่น้องทั้งหลายบอบช้ำ ถ้าพูดแบบโลกเขาเรียกบอบช้ำ ส่วนทางด้านธรรมไม่ต้องพูดนะ เราพูดให้เกียรติกิเลสบ้าง บอบช้ำเข้าใจไหม

พากันเข้าใจเอานะ ที่พูดให้ฟัง ถ้าหากว่าเรามีแล้วเราจะไม่กวนพี่น้องทั้งหลาย เพราะเรื่องความตระหนี่ในหัวใจของเราแม้เม็ดหินเม็ดทรายเราไม่มี แต่เรื่องความเมตตาสงสารครอบโลกธาตุ นี่ละที่เราทำประโยชน์แก่โลก เราไม่มีอะไรติดหัวใจเราเลยซึ่งเป็นข้าศึก มีแต่สิ่งที่เป็นคุณมหาคุณต่อโลก เพราะฉะนั้นการพูดเทศนาว่าการ กิริยาอาการทุกส่วนของเราจึงไม่มีพิษต่อโลกนะ จะเป็นยังไงก็ตามเราไม่มีอะไรต่อโลก จะดูจะดำจะว่าอะไรขนาดไหนก็ตาม หัวใจเปิดโล่งอยู่ด้วยความเมตตาบริสุทธิ์เต็มเหนี่ยว อันนี้เป็นกิริยาที่มาพูด พอตลกก็ตลกไป พอดู ๆ ไปเท่านั้น พอว่าไปแล้วหายเสียบ ๆ เข้าใจไหมละ ท่านทั้งหลายอย่ามาถือนะคำพูด

นี่ถ้าหากว่าเรามีเราจะเอาที่เดียวเลย ลากไปเลย เมืองไทยเราสูงยิ่งกว่าภูเขาอีกจะว่ายังไง สูงเพราะอะไร เพราะทองคำหลวงตาบัว ได้มาเป็นกองรถแทรกเตอร์ไถทีเดียว แต่

น้ำมันจำเป็นไม่มี จึงรบกวนบรรดาพี่น้องทั้งหลายให้ช่วยกัน เอาเต็มเม็ดเต็มหน่วย ชาตินี้ไทยเป็นของเรา ชีวิตของเราเป็นชีวิตคนไทยทุกคน ๆ รับผิดชอบด้วยกันทุกคน อะไรบกพร่องคนไทยบกพร่อง สมบูรณ์ก็คนไทยสมบูรณ์ จึงช่วยกันให้สมบูรณ์นะ

แล้วอันนี้จำได้หรือ ที่ว่าในพรรษานี้ให้มีคำสัตย์คำจริง ให้เป็นที่ระลึกตัวเองยึดเกาะได้นะ เอ้า ให้ทาน เช่นอย่างไหว้พระไม่ให้ขาด ไม่ได้ตอนเช้าให้ได้ตอนเย็น วันหนึ่งจะขาดไม่ได้เลย เรียกว่า ใส่หมัดเด็ดต่อกันให้ได้ทุกวัน นี่เรียกว่าคำสัตย์คำจริง แล้วพวกที่เมฆาปาแป้ง พวกบ้าสุราเหล่านั้นเหมือนกันตัดขาดกันเลย เกิดมาแต่พ่อแต่แม่กู พ่อแม่กูไม่ได้เอาสุรามารอกกู่ละ กูยังจะเก่งกว่าพ่อกว่าแม่ เหยียบหัวพ่อหัวแม่ด้วยเอาน้ำสุราราดหัวพ่อหัวแม่ได้อยู่หรือ ให้อ่างอย่างนั้นนะสอนเจ้าของ นี่เรียกว่าธรรมะหมัดเด็ด สอนเจ้าของต้องเอาให้ได้เด็ดอย่างนั้น กิเลสหมอบ

พ่อแม่เราไม่เคยเอาสุรามาเอามารอกมันเก่งมาจากไหน พอโตขึ้นมากินสุรามาเอารดหัวพ่อหัวแม่ ชี้อัดหัวพ่อหัวแม่มีอย่างหรือ ลูกประเภทเทวทัตนี้ ว่าอย่างนั้นให้ว่าเจ้าของเข้าใจไหม หยุดขาดเราจะไม่กินสุรา เอ้า ตายก็ตายซิ แล้วเราจะเปิดทางให้นะ ถ้าใครอดสุราจนกระทั่งตายมานิมนต์ มาบอกหลวงตาบัว หลวงตาบัวจะ กุสลา ธมฺมา อกุสลา ธมฺมา มึงอดสุราจนตายหรือ เราจะถามว่าอย่างนี้เข้าใจไหม มันไม่เคยมี ให้ตัดมันอย่างนั้นซิ ไม่ตัดไม่ได้นะเรา

เวลาจนตรอกจนมุมเราจะไปพึ่งใคร พึ่งบุญพึ่งกุศลพึ่งกรรม พึ่งกิเลสไม่ได้นะ เวลานี้อ่าพันกับกิเลส เวลาตายแล้วมันจะพันเรานะ เข้าใจ ใครจะมีคำสัตย์คำจริงในระยะพรรษาตั้งไว้นะ ตั้งตัวเองไว้ เคล็ดลับอยู่ลึก ๆ ไม่บอกใครก็ตามให้พยายาม สิ่งเหล่านี้ละเป็นมหาสมบัติฝังใจของท่านทั้งหลายเอง นี่เป็นระยะเข้าพรรษาให้มีขอบมีเขตซิ พรรษานั้นเป็นยังงั๊พรรษานี้เป็นยังงั๊ มีคำสัตย์คำจริงบุญกุศลศีลทานเราได้สร้างไว้ ๆ ปีนั้น ๆ อบอุ่นไปเลยนะ อะไร ๆ ก็ไม่ได้ อะไร ๆ ก็ไม่ได้ ร้อนเป็นไฟนะ นี่ละให้จำเอาไว้

ตั้งแต่วันพรุ่งนี้ไปแล้วท่านอธิษฐานพรรษา พระก็ไม่ทราบว่ามีเท่าไรมากนะ พึ่งแต่ ๕๙ ตะกั๊นี้อ่าน

โยม ๕๙ ครับ

หลวงตา เหนอ

โยม ๕๙ ครับ ตอนเช้าลง ๕๐ พอลงมาฉันจริง ๆ ๕๙ องค์

หลวงตา เหนอ อย่างนั้นละ ๕๙ มากอยู่นะ พระเถรมาก เราจับไว้ไม่ให้เลย ๕๐ เรียกว่าเด็ดขาดกันอยู่จุด ๕๐ เพราะฉะนั้นมันถึง ๕๙ ๆ นั้น

นี่พระเวลาท่านเข้าพรรษาท่านก็เด็ดของท่าน เด็ดเต็มที่ละ พระในพรรษานี้ยิ่งเด็ดนะ ความพากความเพียรของท่าน ท่านเอาจริงเอาจังฆ่ากิเลส ฆ่ายากมากที่สุดนะ ไม่มีอะไรที่จะฆ่ายากยิ่งกว่าฆ่ากิเลส กิเลสนี้ฆ่ายากมาก ละเอียดแหลมคมมากคือกิเลส ได้เห็นธรรมสู่กันถึงได้รู้ ยังไงมันก็ไม่เห็นอธรรม ธรรมฟาดขาดสะบั้น ๆ ไปเลย วันนั้นก็ไมทราบว่าจะพูดเรื่องอะไรต่ออะไร ผากพี่น้องทั้งหลายไว้ให้มีคำสัตย์คำจริง เราพูดเป็นกลางจะตั้งสัจจอธิษฐานเป็นความสัตย์ความจริงไว้ เพื่อการกุศลของตัวเองในข้อใด ๆ ให้ตั้งเอาไว้ให้ทำตามนั้นก็แล้วกันนะ นี่ละในพรรษาให้มีเขตมีแดนให้เป็นที่ยึดที่เกาะชิ ในปีหนึ่ง ๆ ไม่มีความดีเลื่อนลอย ๆ อย่างนี้ไม่ตีนะ ต้องพากันให้มีคำสัตย์คำจริง สำหรับพระไม่ต้องพูดกับท่าน ท่านเอาเด็ดของท่านอยู่ตลอดเวลาแล้ว

วันนี้คงจะพอเข้าใจนะเรื่องพรรษา เราพูดไว้กลาง ๆ ในพรรษาให้มีสัจจะความจริง ปักหลักเอาไว้สำหรับตัวเองทุกคน ๆ ใครจะทำอะไรในพรรษานี้ไม่ขาดแม้แต่วันหนึ่ง ๆ ให้ตั้งเอาไว้ ๆ ทุกคน อย่างนี้เป็นหลักใจ

เออ เรื่องทองคำนะ ไปคราวนี้ได้มอบทองคำ ไม่คาดไม่ฝันเลยว่าจะได้ทองคำมอบขนาดนั้น นี่ได้มอบทองคำ ๖๑๒ กิโลกรัม นับว่ามากกว่าทุกคราว แล้วดอลลาร์ตั้ง ๔๓๒,๐๐๐ ดอลลาร์ เพื่อให้เต็ม ๘ ล้านดอลลาร์ ขาดเท่าไรหามาจนได้ ส่วนทองคำก็ได้ ๖๑๒ กิโลกรัมได้มอบคราวนี้นะ ทีนี้คราวหน้าเป็นวันที่ ๑๒ สิงหาคม ตามโลกเขาก็ว่าเป็นวันเกิดของหลวงตา สำหรับหลวงตานี้โดยปรกติไม่เคยเกี่ยวข้องกับวันเกิดวันตายเจ้าของ อริยสังกตตายอยู่ที่นี่ชาติปี ทุกๆ ชาธาปี ทุกๆ มรณมูปี ทุกข์ อยู่ที่นี่ เราพิจารณานี้ตลอด เราไม่เคยสนใจ แต่ก่อนไม่ให้มีวันเกิด ทีนี้พอมีงานช่วยชาติเข้ามาแล้วอ่อนไปหมดเลย เลยถือเอางานเราเป็นที่ตั้งจุดศูนย์กลางแห่งการช่วยชาติของเราไปแล้วเวลานี้

วันที่ ๑๒ ก็จะมีงานใหญ่จะเริ่มสมบัติเงินทองมีทองคำเป็นต้นนะ อย่างเร่งด่วน ๆ พอวันที่ ๑๒ ผ่าน เสร็จงานอันนั้นแล้วก็จะรวบรวมสมบัติที่ได้ในงานนี้ แล้วก็รีบเข้าไปหลอม ประเภททองคำเข้าไปหลอม ได้มาอย่างน้อยเพียงไร นั่นละที่นี้จะเอาเข้าไปมอบคลังหลวงหลังจากวันที่ ๑๒ นั้น วันที่ ๑๒ กลางพรรษาเราจะต้องได้ลงกรุงเทพฯ อีกทีหนึ่ง ไปมอบทองคำ ดอลลาร์คงจะเป็นคู่เคียงกันไป นี่ละเป็นก้าวที่หนัก จากนั้นกฐินอีกยิ่งหนักนะ หนักไปถึงจุดสุดยอดของช่วยชาติปีนี้ว่า ๒๕๕๖ จะให้เสร็จสิ้นในปีนี้เดือนธันวาคม เพราะฉะนั้นจึงต้องหนักเรื่อย ๆ หนักก็จะเป็นหนักอะไร หนักชาติของตัวเองมันไม่มีอะไรเสียหาย มีแต่ความเป็นมงคลและมหามงคลต่อชาติของเรา โดยถ่ายเดียว

เวลานี้ก็รวมกันเรียกว่าทั้งประเทศแล้ว ทางวงราชการงานเมืองท่านก็ถือเป็นเรื่องเป็นหนัง ท่านถือเป็นเรื่องความสัตย์ความจริงต่อชาติไทยของเรา ต่างท่านต่างช่วยออกมาจากกระทรวงต่าง ๆ นี่สมชื่อสมนามเหลือเกินที่ท่านเป็นพ่อบ้านพ่อเมือง ดูแลบ้านเมืองให้ทั่วถึง อะไรบกพร่องอะไรขาดเขินก็เป็นเรื่องท่านเหล่านี้จะเป็นผู้ดูแลก่อนอื่น รับผิดชอบก่อนอื่น นี่ท่านก็แสดงออกมาโดยลำดับตั้งแต่เริ่มแรกการช่วยชาติมา โดยนิมนต์พระไปแสดงในจังหวัดนั้นจังหวัดนี้ มีท่านผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน ๆ เรื่อยมากระจายทั่วประเทศไทย อันนี้ทางส่วนใหญ่ก็คือทางกระทรวงก็เริ่มออกแล้ว นี่ส่วนใหญ่ออก แต่ก่อนก็งักงันออกไป ออกไปจากส่วนใหญ่นี้แหละ ที่นี้ส่วนใหญ่เลยออกเสียเอง นี่กระทรวงนั้นกระทรวงนี้

เมื่อเร็ว ๆ นี้กระทรวงการคลังรวมกันกับกรมหลายกรม เช่น กรมประชาสัมพันธ์ เป็นต้น นี่ก็คือผู้มีอำนาจบาตรหลวง ผู้เป็นเจ้าของของประเทศไทย เป็นผู้ปกครองดูแลรักษาประเทศไทย เป็นยังไง ๆ บ้างท่านดูอยู่ตลอด เวลานี้ท่านกำลังช่วย ที่นี้ท่านช่วยอย่างนี้แล้วก็ป็นอภัยภัยของท่านก็จริง แต่ความดีที่เกิดขึ้นจากอภัยภัยของท่านที่ปกครองบ้านเมืองให้มีความร่มเย็นเป็นสุขมานี้ เมืองนอกเมืองนาหูดตาเขามีเขาจะมองมาว่า วงราชการเมืองไทยนี้เก่งมาก ช่วยมาโดยลำดับตั้งแต่เริ่มแรกช่วยชาติ กิ่ง ก้าน สาขา ดอก ใบ จังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศไทยก็เป็นเรื่องของวงราชการทั้งนั้นช่วยมาเป็นลำดับ

ที่นี้เข้าสู่จุดใหญ่คือ กระทรวง ทบวง กรม ไปแล้ว นำสมบัติออกมาช่วยชาติไทยของเรา หลวงตาจึงขอขอบคุณและอนุโมทนากับวงราชการทุก ๆ วง ทุก ๆ ท่านไว้ ณ ที่นี้ด้วยความสุดซึ้งใจด้วย เอาละพอ

ชมการถ่ายทอดสด ธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th